

W związku z tem Okręgowy Urząd Ziemski niniejszem zarządza, aby pp. Komisarze Ziemscy w wypadkach poddania scaleniu gruntów parafjalnych (kościelnych) zwracali się każdorazowo do Władzy diecezjalnej celem ustalenia właściwej nomenklatury tych gruntów oraz wskazania osób prawnych kościelnych, na imię których zgodnie z Prawem Kanonicznym i Konkordatem grunty kościelne mają być zapisane do ksiąg hipotecznych, zakładanych w wyniku scalenia.

Prezes

(—) *M. Kiedrzyński.*

№ 82.

Zmiany w duchowieństwie.

Ks. Prob. Szwedas zrezygnował z probostwa w Puńsku i wyjechał na Litwę.

Mianowani: 1) Ks. L. Niedźwiecki tymczasowym administratorem parafji Puńsk;

2) Ks. J. Sawicki wikariuszem w Puńsku;

3) Ks. J. Płoński wikariuszem w Małym Płocku;

4) Ks. E. Niecikowski wikariuszem w Teolinie.

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE

KURJI BISKUPIEJ ŁOMŻYŃSKIEJ

№ 11.

Łomża, dnia 1 listopada 1932 r.

Rocznik VI.

T R E Ś C :

83. Uroczystość św. Stanisława Kostki.	90. Okólnik Ministra Skarbu w sprawie obliczania podatku od dochodu osób duchownych.
84. Przemowy w kościołach i na cmentarzach.	91. Rozporządzenie państwowe w sprawie umarzania pożyczek na odbudowę.
85. Monitio de praevia librorum censura.	92. Dekret odłączenia parafji Lachowskiej od dekanatu Szczuczyńskiego, a przyłączenie do dekanatu Kolneńskiego.
86. Prohibitio libri s. t. Droga na Wschod Rzymu.	93. Książka o św. Janie Marji Vianney.
87. Scalenie i regulacja hipoteki gruntów kościelnych.	94. Zmiany w duchowieństwie.
88. Wykładnia artykułów 132 i 133 kodeksu karnego w stosunku do osób duchownych.	
89. Kupowanie przedmiotów kultu religijnego dla świątyni.	

№ 83.

Uroczystość św. Stanisława Kostki

Doroczna kościelna uroczystość św. Stanisława Kostki jest dla katolickiej i polskiej młodzieży równocześnie uroczystością jej Patrona. To też młodzież obchodzi tę uroczystość w kościołach i poza kościołami w religijnym wzniosłym nastroju. Sadzę, że nie potrzebuję silniej zachęcać młodzieży do wczesnego przygotowania się na tę uroczystość, która w bieżącym roku przypada w niedzielę dnia 13 listopada. Młodzież szkolna i pozaszkolna pod kierunkiem i z pomocą swoich Ks. Ks. Prefektów lub Patronów przygotowuje sama z ochotą wszystko, czego potrzeba, aby to święto wypadło okazale i przyczyniło się do utrwalenia pobożności wśród naszej młodzieży.

Obchód uroczystości powinien objąć jaknajliczniejsze przystąpienie młodzieży do Stołu Pańskiego. Nadto W.W. Duchowieństwo niech zgromadzi młodzież na nowennę lub triduum, które mogą się odbyć wobec wystawionego Najświętszego Sakramentu.

W czasie zaś popołudniowym zaleca się odbyć akademię religijno-oświatową, dla młodzieży i starszych.

Przypominam też dekrety Stolicy św. co do zyskania zupełnego odpustu i formularza mszy św. (Rozporz. Urz. Kurji Łomż. str. 5 z d. 1/5 1931.

Łomża, d. 24.10.1932.

† Stanisław Bp.

№ 84.

Przemowy w kościołach i na cmentarzach.

Kurja Diecezjalna przypomina zarządzenie wydane co do przemów w kościołach i na cmentarzach (patrz Wiadom. Kośc. diec. Łomż. z r. 1928 Nr. 14 str. 31 i Rozp. Kurji Łomż. z r. 1931 Nr. 96 str. 312).

Podobnie przypomina się Dekret św. Kongreg. Koncyljum z dn. 28 lipca 1931 co do noszenia tonsury i sutanny (patrz Rozp. Kurji Łomż. z r. 1931 Nr. 88 str. 293).

Przew. Ks. Ks. Dziekanów Kurja Diecezj. uprasza o czuwanie nad tem, aby powyższe zarządzenia były ściśle przestrzegane.

№ 85.

Monitio.

In memoriam revocatur can. 1386 Codicis Iuris Canonici cuius praescripta a Clero dioecetano stricte observari debent.

№ 86.

Prohibitio libri s. t. „Droga na Wschód Rzymu“.

DR. ALEKSANDER KAKOWSKI

z Bożego zmiłowania i Stolicy Apostolskiej łaski św. Rzymskiego Kościoła Presbyter Kard. Tyt. św. Augustyna Arcybiskup Kościoła Metropolitalnego Warszawskiego, Prymas Królestwa Polskiego.

Dekret w sprawie książki p. t. „Droga na Wschód Rzymu“.

Ukazała się w Warszawie w r. 1932 książka p. t. „Droga na Wschód Rzymu” napisana i wydana przez Henryka Ignacego Łu-

bieńskiego. Autor występuje ostro przeciwko obrządkowi wschodnio-słowińskiemu, czyli bizantyjsko-wschodniemu, w sposób lekceważący wyraża się o metodach działalności Kościoła Katolickiego w sprawie przywrócenia jedności kościelnej ze Wschodem, przyczem wygłasza zdania obrażające uczucia katolickie, uwłaczające powadze kościelnej, a w szczególności powadze Stolicy Apostolskiej.

Z urzędu więc i obowiązku naszego pasterskiego jako Arcybiskup Metropolita Warszawski książkę Henryka Ignacego Łubieńskiego p. t. „Droga na Wschód Rzymu” zaliczamy do książek zakazanych, oraz zabraniamy wiernym czytać, przechowywać ją, szerzyć i bronić ustnie czy piśmiennie poglądów w niej zawartych.

Dan w Warszawie, 3 października 1932 r.

(—) ALEKSANDER KARDYNAŁ KAKOWSKI.

Za zgodność

Warszawa, dnia 5 października 1932 r.

Kanclerz Kurji Kanok Metropolitalny X. Choromański.

Powyższy dekret podaję do wiadomości i zastosowania się W. W. Duchowieństwa i diecezjan.

Łomża, 10 X. 1932.

† Stanisław Bp.

№ 87.

Scalenie i regulacja hipoteki gruntów kościelnych.

W związku z komunikatem Kurji, zamieszczonym w Rozporządzeniach Kurji z b. r. Nr. 81 str. 193, w sprawie wydanego zarządzenia przez Okręgowy Urząd Ziemski co do regulacji hipotecznej gruntów kościelnych przy scalaniu gruntów, Kurja wyjaśnia, iż sposób ten regulowania hipotek dla gruntów kościelnych jest najprostsz.

W tym celu w wioskach, w których zostanie przewidziane scalenie gruntów, do których wchodzi także i grunta kościelne, W. W. Ks. Ks. Proboszczowie winni pamiętać o powyższem zarządzeniu Okręgowego Urzędu Ziemskiego i domagać się stanowczo od Powiatowych Komisarzy Ziemskich, aby zgodnie z tem zarządzeniem porozumiewali się zawsze z Kurją Biskupią.

Z drugiej strony WW. Ks. Ks. Proboszczowie winni pamiętać, **aż**by do ogólnej masy scaleniowej danej wsi weszły wszystkie **objekty** kościelne, jakie Kościół w tej wiosce posiada, a więc nietylko **pola** orne, łąki, pastwiska, lecz także tereny zajęte pod budynkami **kościelnymi**—jak świątynią, cmentarzem grzebalnym, domem dla służby **kościelnej** wraz z zabudowaniami gospodarczymi, plebanją z budynkami **plebańskimi**, ogrodami, sadami.

To samo należy uczynić i w tych wioskach, jeśli tego nie uczyniono **i nie jest** zapóźno, w których komasacje się jeszcze przeprowadza.

Prócz tego Kurja pragnie poinformować WW. Ks., Ks. Proboszczów, że wedle Konkordatu osobami prawnymi kościelnymi dla **gruntów** kościelnych parafjalnych są: „kościół parafjalny rzymsko-katolicki w...” i „probostwo rzymsko-katolickie w...”.

Zgodnie z tem nieruchomości takie—jak świątynia wraz z cmentarzem kościelnym, cmentarz grzebalny, dom służby kościelnej wraz z budynkami gospodarczymi kościelnymi oraz ogrodem przez nich **używanym**, dom katolicki, place przed kościołem na postój furmanek **przeznaczone**, mają być zapisane przy włączeniu do masy scaleniowej na „kościół parafjalny rzymsko-katolicki w...”; nieruchomości zaś **pozostałe**, jak plebanja wraz z budynkami plebańskimi i podwórzem, **sąd** owocowy, ogrody warzywne, pola orne, łąki, pastwiska, wody itp., mają być zapisane na „probostwo rzymsko katolickie w...”.

A łącznie z tem należy dopilnować, aby plan scaleniowy **gruntów** kościelnych odpowiadał powyższej nomenklaturze, to znaczy, **aby** poszczególne **objekty** nieruchomości kościelne należące do probostwa i należące do kościoła zostały przez mierniczego **uwidocznione** na planie scaleniowym oddzielnie, to jest, żeby jedne i drugie były **oznaczone** osobną farbą i osobną przestrzenią.

Jednak w każdym wypadku, gdy nadejdzie chwila ustalenia, **które** **objekty** kościelne i na jakie osoby prawne kościelne, z wyżej **wymienionych** osób, mają być wpisane, winni Ks. Ks. Proboszczowie **ze** swoim projektem zwrócić się do Kurji o informacje i aprobatę.

Dla przeprowadzenia ewidencji, w których wsiach kościelnych **zostało** przeprowadzone scalenie gruntów kościelnych, albo **przeprowadza** się bądź, przewidziane jest, odnośni Proboszczowie zechcą **donieść** Kurji o tem jaknajprędzej i zaznaczyć jednocześnie, w jakim **stosunku** postępowanie scaleniowe odpowiada powyższej instrukcji.

№ 88

Wykładnia artykułów 132 i 133 Kodeksu Karnego w stosunku do osób duchownych.

MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa

Dnia 6 września 1932 r.

L. I. U. 3584/32 r.

W odpowiedzi należy się powołać na
powyższą liczbę ze znakiem wydziału.
Odpowiedź na L. 343/32.

W sprawie charakteru urzędowego
osób duchownych.

Do

Jego Ekscelencji

Ks. Biskupa Henryka Przeździeckiego

Biuro Episkopatu Polskiego

Warszawa

Mokotowska 14.

Ministerstwo Sprawiedliwości wyjaśnia, iż stosownie do art. 132 § 2 i art. 133 § 2 nowego kodeksu karnego z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. Ust. No. 60 poz. 571), osoby duchowne korzystają ze szczególnej ochrony prawa, narówni z urzędnikami, nietylko wtedy, gdy pełnią czynności o charakterze ściśle religijnym: lecz także ze względu na sprawowanie wszelkich wogóle obowiązków służby lub powołania. Przez to określenie objęto więc również wszelkie czynności osób duchownych o charakterze czysto administracyjnym lub sądowym, jak pełnienie obowiązków urzędowych w instytucjach kościelnych, do których należą oczywiście i djecejalne kurje biskupie.

(—) *Sieczkowski* Podsekretarz Stanu.

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 lipca

Nr. 60

Rok 1932

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r.

KODEKS KARNY.

Art. 132, § 1. Kto znieważa urzędnika albo osobę, do pomocy urzędnikowi przybraną, podczas pełnienia obowiązków służbowych, podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2.

§ 2. Tym samym karom podlega, kto znieważa osobę, należącą do personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa obcego państwa, konsula obcego państwa, albo duchownego uznanego prawnie wyznania lub związku religijnego — podczas pełnienia przez nich obowiązków służby lub powołania.

Art. 133, § 1. Kto dopuszcza się czynnej napaści na urzędnika lub osobę, do pomocy urzędnikowi przybraną, podczas lub z powodu pełnienia obowiązków służbowych, podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynnej napaści na osobę, należącą do personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa obcego państwa, na konsula obcego państwa, albo na duchownego uznanego prawnie wyznania lub związku religijnego — podczas lub z powodu pełnienia przez nich obowiązków służby lub powołania.

№ 89.

W sprawie zamówień dla kościołów.

W. W. Ks. Ks. Proboszczowie zechcą zwrócić się do Kurji Diecezj., zanim dokonają u dostawców jakichkolwiek zamówień na wykonanie prac w świątyniach lub innych budynkach kośc. lub dostarczenie przedmiotów kultu religijnego dla świątyń. Do tych przedmiotów zaliczają się także organy i dzwony.

№ 90.

Okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 15 września 1932 r. L. D. V. 39473/2/32 w sprawie sposobu obliczania podatku od dochodu osób duchownych

Do
wszystkich Izb Skarbowych oraz Śląskiego urzędu Wojewódzkiego
(Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Okólnikiem z dnia 17 października 1925 r. L.D.P.O. 4525/II/25 r. Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby władze skarbowe w wypadkach, gdy mają wątpliwości co do wysokości zeznanego przez osobę duchowną wyznania rzymsko-katolickiego dochodu z czynności duszpasterskich — zwracały się po odnośne dane do właściwych Kurji Biskupich.

Zdarzają się jednak wypadki, że władze skarbowe odnoszą się do Kurji Biskupich z żądaniem wykazania dochodów z duszpasterstwa odnośnie wszystkich duchownych okręgu, a nie o dane tylko co do tych duchownych, których zeznania o dochodzie budzą wątpliwości.

Podkreślając niewłaściwość tego rodzaju postępowania Ministerstwo Skarbu przypomina, że z żądaniem wykazania dochodu z czynności duszpasterskich należy się zwracać do Kurji Biskupich jedynie co do tych duchownych, których zeznania o dochodzie nasywają wątpliwości.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu podkreśla, że w myśl art. 6 ustawy o państwowym podatku dochodowym opodatkowaniu podlega dochód netto z czynności duszpasterskich, a więc po potrąceniu wydatków związanych ściśle ze sprawowaniem opieki duszpasterskiej. W szczególności są potrącalne wydatki na służbę kościelną, do której utrzymania obowiązany jest duchowny, wydatki na wyjazdy do chorych, na wyjazdy wizytacyjne i tym podobne wydatki, które ponosi duchowny z racji sprawowania czynności duszpasterskich.

Minister Skarbu:

(—) Wł. Zawadzki.

Podając powyższy okólnik do wiadomości Kurja jeszcze raz przypomina W.W. Ks.Ks. Proboszczom i wikarjuszom, ażeby zeznanie o dochodzie składali we właściwym czasie oraz odpis tego zeznania wraz ze szczegółowym wykazem dochodów poszczególnych jak i rozchodów nadsyłali jednocześnie do Kurji.

№ 91.

Rozporządzenia państwowe.

W sprawie umarzania pożyczek na odbudowę.

W № 82 Dz. U. R. P. ukazało się następujące rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 4 września 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w sprawie umarzania pożyczek na odbudowę.

„Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 18 lutego 1932 r. zmieniającej niektóre postanowienia ustawy z dnia 6 maja 1924 r. o pomocy państwowej na odbudowę budynków, zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych (Dz. U. R. P. № 19, poz. 131) oraz art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. № 51, poz. 479) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy powzięciu decyzji o umorzenie pożyczki na odbudowę, będą stosowane postanowienia rozporządzenia № 3 Ministrów:

Robót Publicznych i Skarbu z dnia 10 maja 1927 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości w sprawie umarzania pożyczek na odbudowę (Dz. U. R. P. Nr. 48, poz. 436) ze zmianami i uzupełnieniami, wynikającymi z postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Komisja wojewódzka przy umarzaniu pożyczek na odbudowę może w następujących wypadkach powziąć decyzję, którymi poszkodowanym nie należy potrącać zapomóg na odbudowę, poprzednio otrzymanych w naturze lub gotówce ze źródeł finansowych Państwa Polskiego, bądź państw zaborczych, jako też ze źródeł samorządowych lub społecznych:

a) jeżeli zapomoga otrzymana na odbudowę nawet przy uwzględnieniu udzielonej następnie pożyczki na odbudowę nie mogła być należycie ekonomicznie zużyta na cele odbudowy i nie przyczyniła się do podniesienia stanu gospodarczego poszkodowanego;

b) jeżeli z przeliczenia na złote zapomogi udzielonej w naturze okaże się, że ceny drzewa, według których przeliczenia dokonano, wyższe są od cen, jakie faktycznie na danym obszarze były pobierane;

c) jeżeli stan majątkowy poszkodowanego, jego możność zarobkowania i wysokość przypuszczalnych dochodów nie pozwalają na potrącenie zapomogi bez ujemnego wpływu na egzystencję poszkodowanego lub jego rodziny;

d) jeżeli poszkodowany nie mógł użyć materiału budowlanego, przyznanego tytułem zapomogi na odbudowę z powodu jego niezdatności do celów budowlanych;

e) jeżeli materiał budowlany, otrzymany tytułem zapomogi na odbudowę, został zabrany, spalony lub wogóle uległ zniszczeniu w czasie wojny;

f) w innych wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie.

Splacone już przez poszkodowanego zapomogi nie podlegają zwrotowi.

§ 3. Prośby o umorzenie zapomóg na odbudowę mogą być zawarte bądź w podaniach o umorzenie pożyczek, bądź w oddzielnych podaniach wniesionych do starosty, który przedstawia je komisji wojewódzkiej do decyzji wraz z wnioskiem pożyczkowej komisji odbudowy.

Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia była już powzięta decyzja o częściowym lub całkowitym umorzeniu

pożyczek, interesowani mogą prosić o dodatkowe umorzenie zapomogi na odbudowę, jeżeli jej jeszcze nie zwrócili.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski.*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki.*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski.*"

№ 92.

Dekret odłączenia parafji Lachowskiej od dekanatu Szczuczyńskiego a przyłączenie do dekanatu Kolneńskiego.

3697/32

STANISLAUS KOSTKA ŁUKOMSKI

Dei Miseratione et Sanctae Sedis Apostolicae Gratia

Episcopus Łomżensis Dr. Phil.

Paroecia Lachowo decenatui Colnensi adscribitur.

Universis quorum interest, notum facimus, Nos Auctoritate Nostra Ordinaria paroeciam Lachowo hucusque ad decenatum Szczuczynensem pertinentem propter magnam distantiam ab aliis paroeciis decanatus Szczuczynensis et ob faciliorem aditum ad Decanum Colnensem a decanatu Szczuczynensi hisce seiungere et decanatu Colnensi adscribere.

In quorum fidem etc.

Łomżae, die 10 Octobris 1932 an.

† **Stanislaus Eppus.**

№ 93.

Książka o św. Janie Marji Vianney.

Nakładem J. Em. Ks. Kardynała Hlonda wyszedł żywot św. Jana Marji Vianneya, Proboszcza z Ars, napisany krytycznie w języku francuskim przez Ks. Fr. Trochu, a spolszczony przez Ks. Arcyb. Piotra Mańkowskiego. Dzieło to piękne, żywo przedstawiające postać św. Proboszcza oraz dające całokształt jego apostolskiej działalności—daje kapłanom nieporównany wzór dobrego pasterza i głębokie tematy do rozmyślań.

Cena książki obejmującej 548 str.—zł. 8.50 na lepszym papierze, a 7.50 na pośledniejszym papierze; włącznie z przesyłką.

Dochód ze sprzedaży dzieła jest przeznaczony na ubogą młodzież dążącą do stanu duchownego.

Książka jest do nabycia w administracji wydawnictw salezjańskich, Warszawa—Ul. Ks. Siemca 6.

№ 94

Zmiany w duchowieństwie

Ks. W. Budrewicz proboszcz w Smolnikach został mianowany proboszczem w Puńsku.